

၁၃၁၁
 သိဒ္ဓိဝိသုဒ္ဓိ
 ဘုရားသားတို့၏ နာမည်
 ဘုရားသားတို့၏ နာမည် ၁၃၁၁

- ୫୭ -

(คนตรี)

ผู้จัดการ เสไฟฟ้า

ผู้จัดการ นั่นซี ผมก็ไม่เข้าใจ ผมก็พยายามถาม แต่ก็ได้ความเท่านั้นแหละครับ

ดมัย ก็ฉันไม่เข้าใจเลย คุณอวยังไงคะ

หลวงเทพ มี..มันก็แปลก ดยากพบสงศรีจริง เขาอยู่ไหนคุณ

ผู้จัดการ คุณเหมือนอยู่ครับ ห้องเลขที่ ๔

หลวงเทพ งั้นผมจะไปดู คุณทานกันไปก่อน

(เสียงหลวงเทพเดินออกไป)

(คนตรีฆ่าเวลา)

หลวงเทพ นี่ บ๊วย ฉันดยากพบคุณสงศรีหน่อย อยู่ห้องไหน

บ๊วย ห้องเลขที่ ๔ ครับ โน่นครับ ทางมุมโน้น

(เสียงหลวงเทพเดิน)

หลวงเทพ อยู่นี่เอง เลือกลงมามุมเงียบตามเคย

(เกาะประทุน ๒ - ๓ ครั้ง)

หลวงเทพ คุณสงศรี...คุณสงศรี

(เกาะประทุนอีก เกาะไปเรื่อย ๆ)

หลวงเทพ คุณสงศรี...คุณสงศรี คุณอยู่ข้างในหรือเปล่า ..คุณสงศรี ..

(หลวงเทพเกาะจนเห็นว่าไม่มีใครมาเปิดแล้วก็หยุดและบ่น)

หลวงเทพ นี่ยังไงกัน แปลกเสียแล้ว ก็เห็นขึ้นจากน้ำมาหยก ๆ นี่เองนี่นา..ได้ บ๊วย มานี่หน่อย

(เสียงใช้หาบ๊วย)

บ๊วย อะไรครับ

หลวงเทพ คุณสงศรีไม่ได้อยู่ในห้องหรือ เห็นข้างไหม

* บอย เมื่อก็เข้าไปในห้องนี้ครับ

หลวงเทพ ไม่ได้ออกมาข้างนอกอีกหรือ

* บอย เปล่าครับ ผมก็ประจำอยู่แถวนี้ ไม่เห็นแกออกมาที่นี่ครับ

หลวงเทพ ก็นั่นซี ประชุกใส่กลอนข้างใน ลองเคาะอีกทีซี

(หลวงเทพเคาะประตูอีกที ๕-๖ ครั้งหลายครั้ง เคาะไปก็บ่นไป หาคำพูดเอาเอง)

(ก็ปัดแวกเดินออกมาจากห้องตรงข้าม)

ก็ปัดแวก สวัสดีครับ คุณหลวงเทพใช่ไหมครับ ขอโทษ

หลวงเทพ ครับ ผมหลวงเทพ

แวก คุณหลวงจะพบคุณส่งศรีใช่ไหมครับ

หลวงเทพ ใช่ครับ คุณส่งศรีอยู่ในห้องไม้ไผ่หรือคุณ

แวก ควรจะอยู่ เมื่อก็ขึ้นมาจากหาคำพูดพร้อมกับผม เราแยกกันครั้งนี้ คุณส่งศรีคงอยู่
ในห้องนั้น

หลวงเทพ ผมก็ว่าอยู่ แต่ทำไมเคาะไม่เปิด

แวก อาจอยู่ในห้องน้ำกระมังครับ เลยไม่ได้ยิน

หลวงเทพ ก็อาจเป็นได้ ใจครับ เรื่องนราหายไป คุณมีความเห็นอย่างไรบ้างไหม

แวก ก็พูดยากครับ แต่คุณนราคงจะไม่เป็นไร เห็นคุณส่งศรีบอกว่าไปกับเรือชาวบ้าน

หลวงเทพ อ้าว ก็ว่าเรือจม

แวก ครับ เรือที่ไปกับคุณส่งศรีเกิดล่มขึ้น แล้วคุณนราก็ไปต่อๆ เเกาะเรือชาวบ้าน

หลวงเทพ แล้วคุณส่งศรีเล่าครับ แปลว่า นราหนีเอาตัวรอด ปล่อยคุณส่งศรีไว้ในทะเลงั้นหรือ

แวก ก็ไม่ทราบครับ ผมก็ไม่เห็น แต่คุณส่งศรีบอกอย่างนี้ เราวิจารณ์กันว่า คุณนรา
คงไปกับเรือชาวบ้าน

หลวงเทพ ไปไหน

เวก ผมก็ไม่ทราบ

หลวงเทพ แต่ทางที่ถูก เรือท้องฟุ้ง สงนราขึ้นหากไม่ใช่หรือคุณ

เวก ครับ ผมก็ว่าอย่างนั้นแหละ ควรจะขึ้นหาก แต่นักลอบเกลือกไปไหนก็ไม่รู้

หลวงเทพ เรื่องมันแปลกมาก ผมไม่เข้าใจเลย ผมทวงนราเสียแล้ว เขาเป็นหลานฟุ้ง ผม

เวก ลึบ นี่คุณหลวงคงจะมาถามคุณสงศรี

หลวงเทพ ครับ อยากพบสักหน่อย

เวก ลองเรียกดูสิครับ เมื่อจะออกจากห้องน้ำแล้ว

(เคาะประทุ)

หลวงเทพ คุณสงศรี ...อยู่ข้างในหรือเปล่า...นี่ หลวงเทพ

(เสียงเคาะข้างใน เสียงประทุเปิด)

สงศรี ขอโทษค่ะ คิดนึกกำลังมีธุระ เลยมาเปิดเข้าไป มีธุระอะไรหรือค่ะ

หลวงเทพ เปล่า อยากถามอะไรนิดเดียวเรื่องนรา...อ้าว นั่นท่านขุนเสนา...เอ๊ะ ผมไม่
ยักทราบ

สงศรี ค่ะ คุณถามมาค่ะ เชิญข้างในก่อนนะคะ

เวก ขอโทษ ผมขอกลับห้องก่อน

(เสียงฝีเท้าจาก)

(เสียงฝีเท้าหลวงเทพกับสงศรี เดินเข้าไปในห้อง)

หลวงเทพ สวัสดิ์ครับ ท่านขุน ผมไม่ยักทราบว่า ท่านขุนมา

ขุนเสนา ครับ ผมมาพักผ่อนหน่อย คุณหลวงมาเมื่อไหร่

หลวงเทพ ผมเพิ่งมาถึงวันนี้เอง ท่านขุนมาหลายวันแล้วกระมัง

ขุนเสนา ก็เพิ่งมาเหมือนกัน สงศรี เขามาก่อน

- หลวงเทพ อ้อ ผมต้องขอโทษที่ขึ้นๆลงๆ มารบกวน ทำอะอะมากไปหน่อยเมื่อก็
- ขุนเสนา ผมต้องขอโทษเหมือนกันที่เปิดประตูเข้าไป นี่จะพักอยู่หลายวันหรือครับ
- หลวงเทพ ก็ไม่แน่ ผมมาตามนรา
- ขุนเสนา อ้อ จริงซี นราหลานคุณหลวง ผมก็เป็นห่วงแถมครับ เห็นเข้าเฝ้ากันว่า แก่คิดเรือ
ชาวน้ำไป
- หลวงเทพ เรื่องมันยังงัยกันแน่ ท่านขุนอยู่ด้วยหรือเปล่าตอนนั้น
- ขุนเสนา เปล่า ผมเพิ่งมา มาถึงนราแกก็หายไปแล้ว
- หลวงเทพ สงสัย เรื่องมันยังงัยกัน
- สงฆ์ศรี ก็...มันแปลกสิเคนท์คะ...คิดฉันก็ไม่คิดว่าจะเกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้น
- หลวงเทพ เรื่องมันยังงัย ลองเล่าให้ผมฟังหน่อย นี่ผมมีเขาก็นำ
- สงฆ์ศรี คุณลมหัยมาหรือคะ (อย่างตื่นเต้น)
- หลวงเทพ เขามาตามนรา
- สงฆ์ศรี (อึ้ง) นี่คุณลมหัยคงจะโทษคิดฉันแน่
- ขุนเสนา เขาก็น่าจะโทษ (เสียงกร้าว)
- สงฆ์ศรี แต่ไม่ใช่ความผิดของคิดฉันนี่คะ คุณนราไม่ได้หายไปเพราะคิดฉัน
- หลวงเทพ ก็...นราไปกับคุณไม่ใช่หรือ
- สงฆ์ศรี คะ เราออกไปเล่นเรือใบกัน
- หลวงเทพ แล้วยังงัย
- สงฆ์ศรี แล้ว...ก็เกิดเรื่องคะ
- หลวงเทพ คุณไปรคเล่าไปเรื่อย ๆ คิดว่า ไม่คงหยุด ผมกำลังเตรียมตัวฟังอยู่แล้ว
- สงฆ์ศรี คะ คิดฉันจะเล่าให้ฟัง คุณนรากับคิดฉันเล่นออกไปทางฝั่งลึกหน่อย ก็...ประมาณห้าเส้น
เท่านั้นแหละคะ ตอนนั้นลมก็โหมกลับ แล้วยังงัยก็ไม่ทราบ เรือเลยคว่ำ
- หลวงเทพ แล้วยังงัย

- สงศรี คุณนราว่ายนํ้าไปหาเรือเบ็ดคะ แล้วเรือก็แล่นออกไป
- หลวงเทพ แล้วคุณละ
- สงศรี คิฉันก็ว่ายนํ้าเข้าฝั่งคะ
- หลวงเทพ ทำไมเรือลำนันถึงไม่ช่วยคุณละ
- สงศรี ก็ไม่ทราบคะ บางทีเขาอาจคิดว่า คิฉันสมัครใจจะว่ายนํ้า เข้าฝั่งเองก็ได้
- หลวงเทพ แล้วคุณละ ไม่ร้องไห้เขาช่วยหรือ
- สงศรี เปล่าคะ
- หลวงเทพ อ้าว ทำไม
- สงศรี ก็..คิฉันก็คิดว่าคงจะว่ายนํ้าเข้าฝั่งได้คะ
- หลวงเทพ ทั้งห้าเส้น สองร้อยเมตรเชียวนะ คุณว่ายนํ้าหรือ
- สงศรี คิฉันก็ว่ายนํ้าให้คุณแล้วนี่คะ ถ้าว่ายนํ้าไม่ได้ ก็คงไม่มานั่งอยู่อย่างนี้หรอก
- หลวงเทพ ผมไม่เข้าใจเลย นรामันเป็นผู้ชาย แล้วก็..ผมรู้จักนิสัยมันดี..มันเป็นนักศึกษา มันจะหนีขึ้นเรือเอาตัวรอด แล้วปล่อยให้คุณว่ายนํ้าเข้าฝั่งถูกระไรอยู่ มันไม่น่าจะเป็นไปได้ อย่างน้อย นราก็คงจะช่วยคุณ แล้วอย่างมาก ..ซึ่งมันคงทำแน่ ..ก็คงเอาคุณขึ้นเรือชาวบ้านจนได้ ผมไม่เชื่อว่า มันจะปล่อยให้คุณว่ายนํ้าเข้าฝั่งจนเกือบถึงห้าเส้น ผมไม่เชื่อเด็ดว่า นราก็เป็นคนเลวถึงเพียงนั้น
- ชินเสนา ก็สงศรีเขาเห็นกับตาอย่างนี้ คุณหลวงจะไม่เชื่อหรือ
- หลวงเทพ ถ้าผมเชื่อ นราก็คงเลวมาก
- ชินเสนา เขาก็ไม่จำเป็นจะต้องเลว เขาอาจเชื่อฝีมือสงศรีก็ได้ ถึงได้ปล่อยให้ว่ายนํ้าเข้าฝั่งตามลำพัง
- หลวงเทพ ผมก็ยังฟังไม่เข้าใจนัก แล้วยังงั้น คุณขึ้นหาแล้ว คุณขึ้นรอนราหรือเปล่า
- สงศรี เออ..รอกะ
- หลวงเทพ แล้วยังงั้น เห็นคุณนราขึ้นมาจากทะเลหรือเปล่า

ส่งศรี ไม่เห็นค่ะ เรือที่คุณนราอาศัยไป ไม่ทราบว่าย้ายไปไหน
 หลวงเทพ เรื่อยงันเที่ยวหรือ

ส่งศรี ค่ะ เร็วมาก คิฉันก็แปลกใจเหมือนกัน
 หลวงเทพ เมื่อคุณรอนนราไม่มา แล้วคุณทำยังไง

ส่งศรี คิฉัน...ก็...เออ...ขึ้นมายืนโรงแรมค่ะ
 หลวงเทพ คุณไม่ทวงนราเลยหรือ

ส่งศรี ก็ทวงเหมือนกันแต่ชะค่ะ
 หลวงเทพ ฉาทวง คุณก็ควรจะรอ

ส่งศรี ก็คิฉันรอแล้วนี่คะ พอดีไม่เห็น พอดีเห็นไม่มา คิฉันถึงได้ขึ้นโรงแรม
 หลวงเทพ คุณไม่ไ้แะที่ไหนเลย...ไม่ไ้บอกใครให้ช่วยคุณ

ส่งศรี เออ เป้าค่ะ

หลวงเทพ ยิ่งแปลกใหญ่ คุณก็เห็นแล้วว่า เรื่องมันผิดปกติ ทำไมคุณถึงไม่บอกให้ใครช่วยกัน
 นานรา

ส่งศรี ก็...คิฉันคิดว่า คุณนราคงจะ...เออ...เข้าฝั่งไ้เองนี่ละ คุณนราไปเรือกับชาวบ้าน
 คิฉันนึกเขาเองว่า คุณนราอาจไปเที่ยวไ้กับชาวบ้านไ้ไ้

หลวงเทพ แปลว่า คุณไม่ไ้บอกใครเลยเรื่องนรา หลังจากที่คุ้ขึ้นจากน้ำแล้ว

ส่งศรี เป้าค่ะ

หลวงเทพ แก่ทำไม ผู้จัดการโรงแรมจึงรู้ละ

ส่งศรี ก็...เออ...

ขุนเสนา คุ้หลวงชักมากไปเสียแล้ว ผมว่า...อยากจะขอไ้ระงับ

หลวงเทพ ผมขอโทษ แต่ผมต้องการรู้เรื่องนรา ก็อยากทราบรายละเอียดบ้าง

ขุนเสนา ผมว่าคุ้คุณนราแกคงไปเที่ยวไ้กับชาวบ้าน เย็น ๆ แก่จากดื้มมากไ้ไ้

หลวงเทพ แก่อย่าลืมนะครับ ว่านราหายไปกินหนึ่งแล้ว

ขุนเสนา (หัวเราะ) คุณนราแกอาจจะเปลี่ยนอาชีพเป็นชาวประมงไปไ้ไ้ ถ้าแกชอบอยู่กับไ้

แก้ก็คงไม่กลับ (หัวเราะอีก) (คนกรี)

โคกกระทิง ๕๖ ขลุ่ย ๕๗

พญ. ๑:

พญ. ๑:

วัดก. วัดก. ... ล: ...
ก. ...
วัดก. ...
วัดก. ...
วัดก. ...

๑) พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

พญ. ...

โกรกกะทิง

- ๕๖ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กรุมะโรทิก
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ทงท.โดย คณะณกาวลี
วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงฝีเท้าบอยฉัตรเข้ามา)

บอย

อาหาร เสฟไคหรือยังครับ

ผู้จัดการ

เสฟไค

(เสียงบอยเดินออกไป)

ลัมัย

ประเคียวคะ ประทานโหม เมื่อกี้คุณว่ายังไงคะ คุณส่งศรีว่ายนํ้ากลับมาหรือคะ

ผู้จัดการ

ครับ คุณส่งศรีว่ายนํ้ากลับมา

ลัมัย

แน่หรือคะ ถ้างั้น....(เสียงบอกความทกใจ)

ผู้จัดการ

คุณนราไม่กลับมา คุณส่งศรีบอกว่าเรือจม

ลัมัย

เรือจม ค่าย จริงหรือคะ (ทกใจ)

ผู้จัดการ

แกว่าอย่างนั้นครับ แกว่าเรือจมนะครับ

ลัมัย

แปลว่า....(เสียงเกรียล สะกตใจไม่ให้ร้องไห้) ..แปลว่า..ใช่ ฟีนรา

ผู้จัดการ

ประเคียวก้อฉครับ ลยาเพิ่มกิลละโรมากครับ เห็นคุณส่งศรีแกว่า..คุณนราไม่เป็นไร

ลัมัย

แกว่ายังไงคะ (ยังเสียงสั่นอยู่)

ผู้จัดการ

แกว่าดูเหมือนมีเรือมาช่วยคุณนราไว้

ลัมัย

แล้วทำไมแกถึงก้องว่ายนํ้าเข้ามาละคะ

ผู้จัดการ

นั่นสิ ผมก็ไม่เข้าใจ ผมก็พยายามถาม แท้ก็ไคความเท่านั้นแหละครับ

ดมัย

คิดฉันไม่เข้าใจเลย คุณด่าว่ายังไงคะ

หลวงเทพ

มี..มันก็แปลก ดอยากพบสังศรีจริง เขาอยู่ไหนคุณ

ผู้จัดการ

คุณเหมือนอยู่ครับ ห้องเลขที่ ๔

หลวงเทพ

ฉันผมจะไปดู คุณทานกันไปกับคุณ

(เสียงหลวงเทพเดินออกไป)

(คนทรีซ่าเวลา)

หลวงเทพ

นี่ บอย ฉันอยากพบคุณสังศรีหน่อย อยู่ห้องไหน

บอย

ห้องเลขที่ ๔ ครับ โนนครับ ทางมุมโน้น

(เสียงหลวงเทพเดิน)

หลวงเทพ

อยู่นี่เอง เลือกละมัมเจียบบตามเคย

(เคาะประตู ๒ - ๓ ครั้ง)

หลวงเทพ

คุณสังศรี...คุณสังศรี

(เคาะประตูอีก เคาะไปเรื่อย ๆ)

หลวงเทพ

คุณสังศรี...คุณสังศรี คุณอยู่ข้างในหรือเปล่า ..คุณสังศรี ..

(หลวงเทพเคาะจนเห็นว่าไม่มีใครมาเปิดแล้วก็หยุดและบ่น)

หลวงเทพ

นี่ยังไงกัน แปลกเสียแล้ว ก็เห็นขึ้นจากน้ำมาหยก ๆ นี่เองนี่นา..เฮ้ บอย มานี่หน่อย

(เสียงโห่บอย)

บอย

อะไรครับ

หลวงเทพ

คุณสังศรีไม่ได้อยู่ในห้องหรือ เห็นข้างไหม

บอย

เมื่อก็เข้าไปในห้องนี้ครับ

หลวงเทพ

ไม่ได้ออกมาข้างนอกสักหรือ

บอย

เปล่าครับ ผมก็ประจำอยู่แถวนี้ ไม่เห็นแกออกมาที่นี่ครับ

หลวงเทพ

ก็นั่นซิ ประตูก็ดล็อกนอนข้างใน ลองเคาะอีกทีซิ

(หลวงเทพเคาะประตูลึกคึก ๆ กันหลายครั้ง เคาะไปก็บ่นไป หาคำพูดเอาเอง)

(ก็ไปค้นเวกเดินออกมาจากห้องทรงข้าม)

ก็ไปค้นเวก

สวัสดีครับ คุณหลวงเทพไซ้ใหม่ครับ ขอโทษ

หลวงเทพ

ครับ ผมหลวงเทพ

เวก

คุณหลวงจะพบคุณส่งศรีไซ้ใหม่ครับ

หลวงเทพ

ไซ้ครับ คุณส่งศรีอยู่ในห้องไม้ไซ้หรือคุณ

เวก

ควรจะอยู่ เมื่อก็ขึ้นมาจากหาคามาพร้อมกับผม เราแยกกันทรงนี้ คุณส่งศรีคงอยู่ในห้องนั้น

หลวงเทพ

ผมก็ว่าอยู่ แต่ทำไมเคาะไม่เปิด

เวก

อาจอยู่บนห้องน้ำกระมังครับ เลยไม่ได้ยิน

หลวงเทพ

ก็อาจเป็นได้ ใจครับ เรื่องนราหายไป คุณมีความเห็นอย่างไรบ้างไหม

เวก

ก็พูดยากครับ แต่คุณนราก็จะไม่เป็นไร เห็นคุณส่งศรีบอกว่าไปกับเรือชาวบ้าน

หลวงเทพ

อ้าว ก็ว่าเรือจม

เวก

ครับ เรือที่ไปกับคุณส่งศรีเกิดล่มขึ้น แล้วคุณนราก็ไปติดๆ เกาะเรือชาวบ้าน

หลวงเทพ

แล้วคุณส่งศรีเล่าครับ แปลว่า นราหนีเอาตัวรอด ปล่อยคุณส่งศรีไว้ในทะเลงั้นหรือ

เวก

ก็ไม่ทราบครับ ผมก็ไม่เห็น แต่คุณส่งศรีบอกว่าย่างนี้ เราวิจารณ์กันว่า คุณนราก็ไปกับเรือชาวบ้าน

หลวงเทพ

ไปไหน

เวก ผมก็ไม่ทราบ

หลวงเทพ แต่ทางที่ถูก เรือต้องล่ม ส่งนราขึ้นหาทำไมหรือคุณ

เวก ครับ ผมก็ว่าอย่างนั้นแหละ ควรจะขึ้นหา แต่กลับเกล็ดไปไหนก็ไม่รู้

หลวงเทพ เรือมันแปลกมาก ผมไม่เข้าใจเลย ผมทวงนราเสียแล้ว เขาเป็นหลานพี่พี่ ผม

เวก อ้อ นี่คุณหลวงคงจะมาถามคุณส่งศรี

หลวงเทพ ครับ ดยากพบสักหน่อย

เวก ลองเรียกดูสิครับ เผื่อจะออกจากห้องน้ำแล้ว

(เกาะประตู)

หลวงเทพ คุณส่งศรี ..อยู่ข้างในหรือเปล่า..นี่ หลวงเทพ

(เสียงเดินข้างใน เสียงประตูเปิด)

ส่งศรี ขอโทษค่ะ คิดนึกกำลังมีธุระ เลยมาเปิดเข้าไป มีธุระอะไรหรือค่ะ

หลวงเทพ เปล่า ดยากถามอะไรนิดเดียวเรื่องนรา..อ้าว นั่นท่านขุนเสนานี้..เอะ ผมไม่

ยักทราบ

ส่งศรี ค่ะ คุณถามมาค่ะ เชิญข้างในก่อนนะคะ

เวก ขอโทษ ผมขอกลับห้องก่อน

(เสียงฝีเท้าจาก)

(เสียงฝีเท้าหลวงเทพกับส่งศรี เดินเข้าไปในห้อง)

หลวงเทพ สวัสดีครับ ท่านขุน ผมไม่ยักทราบว่า ท่านขุนมา

ขุนเสนา ครับ ผมมาพักนอนหน่อย คุณหลวงมาเมื่อไหร่

หลวงเทพ ผมเพิ่งมาถึงวันนี้เอง ท่านขุนมาหลายวันแล้วกระมัง

ขุนเสนา ก็เพิ่งมาเหมือนกัน ส่งศรีเขามาก่อน

- หลวงเทพ ล้อ ผมต้องขอโทษที่ขึ้น/๗๗/ มารบกวน ทำอะละมากไปหน่อยเมื่อก็
- ขุนเสนา ผมต้องขอโทษเหมือนกันที่เบี๊ยกประตูเข้าไป นี่จะพักอยู่หลายวันหรือครับ
- หลวงเทพ ก็ไม่แน ผมมาตามนรา
- ขุนเสนา ล้อ จริงซี นราหลานคุณหลวง ผมก็เป็นห่วงแก่ครับ เห็นเข้าเด่ากันว่า แกกิดเรือ
ชาวบ้านไป
- หลวงเทพ เรื่องมันยังงัยกันแน ท่านขุนอยู่ควยหรือเปล่าคอนั้น
- ขุนเสนา เปล่า ผมเพิ่งมา มาถึงนราแกก็หายไปแล้ว
- หลวงเทพ ส่งศรี เรื่องมันยังงัยกัน
- ส่งศรี ก็...มันแฉกสึเคนท์กะ...ก็ฉันก็ไม่นึกว่าจะเกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้น
- หลวงเทพ เรื่องมันยังงัย ดองเล่าให้ผมฟังหน่อย นี่ลมัยเขากี่มา
- ส่งศรี คุณลมัยมาหรือกะ (อย่างตื่นเต้น)
- หลวงเทพ เขามาตามนรา
- ส่งศรี (อึ้ง) นี่คุณลมัยคงจะโทษคิฉันแย
- ขุนเสนา เขาก็น่าจะโทษ (เสียงกร้าว)
- ส่งศรี แต่ไม่ใช่ความผิดของคิฉันนี่กะ คุณนราไม่ได้หายไปเพราะคิฉัน
- หลวงเทพ ก็...นราไปกับคุณไม่ใช่หรือ
- ส่งศรี กะ เราออกไปแล้วเรือใบกัน
- หลวงเทพ แล้วยังงัย
- ส่งศรี แล้ว...ก็เกิดเรื่องกะ
- หลวงเทพ คุณไปรคเล่าไปเรื่อย ๆ ติกว่า ไม่ต้องหยุค ผมกำลังเตรียมตัวฟังอยู่แล้ว
- ส่งศรี กะ คิฉันจะเล่าให้ฟัง คุณนรากับคิฉันแล่นออกไปทางฝั่งสีกหน้อย ก็...ประมาณห้าเส้น
เท่านั้นแหละกะ คอนั้นลมคิใบกลับ แล้วยังงัยก็ไม่ทราบ เรือเลยคว่า
- หลวงเทพ แล้วยังงัย

- สงคริ คุณนรว่ายนน้ำไปหาเรือเบ็ดคะ แล้วเรือก็แล่นออกไป
- หลวงเทพ แล้วคุณละ
- สงคริ คิดนึกว่ายนน้ำเข้าฝั่งคะ
- หลวงเทพ ทำไมเรือลำนันถึงไม่ช่วยคุณละ
- สงคริ ก็ไม่ทราบคะ บางทีเขาอาจคิดว่า คิดนึกสมัครใจจะว่ายน้ำเข้าฝั่งเองก็ได้
- หลวงเทพ แล้วคุณละ ไม่ร้องให้เขาช่วยหรือ
- สงคริ เปล่าคะ
- หลวงเทพ ลาว ทำไม
- สงคริ ก็...คิดนึกก็คิดว่าคงจะว่ายน้ำเข้าฝั่งได้คะ
- หลวงเทพ ทั้งห้าเส้น สองร้อยเมตรเชียวนะ คุณว่ายน้ำได้หรือ
- สงคริ คิดนึกว่าว่ายน้ำได้คะ ถ้าว่ายน้ำไม่ได้ ก็คงไม่มานั่งอยู่อย่างนี้หรอก
- หลวงเทพ ผมไม่เข้าใจเลย นรว่ามันเป็นผู้ชาย แล้วก็...ผมรู้จักนิสัยมันดี...มันเป็นนักกีฬา มันจะขึ้นเรือเลาตัวรอด แล้วปล่อยให้คุณว่ายน้ำเข้าฝั่งถูกระไรอยู่ มันไม่น่าจะเป็นไปได้ อย่างน้อย นราก็จะช่วยคุณ แล้วอย่างมาก...ซึ่งมันต้องทำแน่...ก็ของเลาคุณขึ้นเรือชาวบ้านจนได้ ผมไม่เชื่อว่า มันจะปล่อยให้คุณว่ายน้ำเข้าฝั่งจนเคียวถึงห้าเส้น ผมไม่เชื่อเค็ดว่า นราก็เป็นคนเลวถึงเพียงนั้น
- ขุนเสนา ก็สงคริ เขาเห็นกับตาอย่างนี้ คุณหลวงจะไม่เชื่อหรือ
- หลวงเทพ ถ้าผมเชื่อ นราก็ต้องเลวมาก
- ขุนเสนา เขาก็ไม่จำเป็นต้องเลว เขาอาจเชื่อฝีมือสงคริก็ได้ ถึงได้ปล่อยให้ว่ายน้ำเข้าฝั่งตามลำพัง
- หลวงเทพ ผมก็ยังฟังไม่เข้าใจนัก แล้วยังงั้น คุณขึ้นหาคแล้ว คุณขึ้นรอนราหรือเปล่า
- สงคริ เอ...รอกะ
- หลวงเทพ แล้วยังงั้น เห็นคุณนรขึ้นมาจากทะเลหรือเปล่า

- ส่งศรี ไม่เห็นกะ เรือที่คุณนราสายไป ไม่ทราบว่าหายไปไหน
- หลวงเทพ เรื่อยังงั้นเทียวหรือ
- ส่งศรี กะ เร็วมาก คิฉันก็แปลกใจเหมือนกัน
- หลวงเทพ เมื่อคุณรอนนราไม่มา แล้วคุณทำยังง
- ส่งศรี คิฉัน...ก็...เออ...ขึ้นมาบนโรงแรมกะ
- หลวงเทพ คุณไม่หวนนราเลยหรือ
- ส่งศรี ก็หวนเหมือนกันแต่สะกะ
- หลวงเทพ ถ้าหวน คุณก็ควรจะรอ
- ส่งศรี ก็คิฉันรอแล้วนี่กะ ~~พอไม่เห็น~~ พอเห็นไม่มา คิฉันถึงใจขึ้นโรงแรม
- หลวงเทพ คุณไม่ไ้แะที่ไหนเลย..ไม่ไ้บอกใครให้ช่วยกู
- ส่งศรี เออ เปลาตะ
- หลวงเทพ ยิ่งแปลกใหญ่ คุณก็เห็นแล้วว่า เรื่องมันผิดปกติ ทำไมคุณถึงไม่บอกให้ใครช่วยคันทานนรา
- ส่งศรี ก็...คิฉันคิดว่า คุณนรากงจะ...เออ...เข้านั่งไ้เองนี่ละ คุณนราไปเรือกับชาวบ้าน
- คิฉันนึกเอาเองว่า คุณนราอาจไปเที่ยวไ้กับชาวบ้านไ้ไ้
- หลวงเทพ แปลว่า คุณไม่ไ้บอกใครเลยเรื่องนรา หลังจากที่คุนขึ้นจากน้ำแล้ว
- ส่งศรี เปลาตะ
- หลวงเทพ แก่ทำไม ผู้จัดการโรงแรมจึงรู้ละ
- ส่งศรี ก็...เออ...
- ขุนเสนา คุณหลวงชักมากไปเสียแล้ว ผมว่า...อยากจะขอไ้ระงับ
- หลวงเทพ ผมขอโทษ แต่ผมต้องการรู้เรื่องนรา ก็อยากทราบรายละเอียดบ้าง
- ขุนเสนา ผมว่าคุณนราแคงไปเที่ยวไ้กับชาวบ้าน เย็น ๆ แกลจกดับมากไ้ไ้
- หลวงเทพ แก่อย่าลืมนะครับ ว่านราหายไปคืนหนึ่งแล้ว
- ขุนเสนา (หัวเราะ) คุณนราแกลจจะเปลี่ยนอาชีพเป็นชาวประมงไปไ้ไ้ ถ้าแกชอบอยู่กับไ้เปะ
- แกก็คงไม่กลับ (หัวเราะอีก) (คนตรี)